Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 136 (636) ♦ Середа, 21 липня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

ЗВЕРНЕННЯ
Прем'єра-міністра України Леоніда Кучми до селянства України

В час масового розгортання жнив — самої гарячої пори хліборобського року — хочу звернутися до всього селянства України.

Останнім часом я проїхав дорогами майже половини областей, відвідав десятки господарств і підприємств, зустрівся з їх керівниками і трудівниками. Адже настає тривожна, складна і, разом з тим, щаслива жнивна пора. Кому ж не зрозуміло, що від того чи буде Україна цього року із зерном, чи зможемо ми утримати доступні для більшості населення ціни на хліб, залежатиме доля України. Тому обов'язком своїм вважаю не лише побачити готовність до жнив, а й переконатися, як на місцях здійснюється аграрна політика нашого уряду, головним у якій є відновлення справедливого ціноутворення для промислової і сільськогосподарської продукції.

(Закінчення на 2-й стор.)

Абзац з листа

Нині часто можна почути скарги на дорожнечу продуктів. Невже незрозуміло, що причину цього треба шукати не в кінцевому результаті, а в самому зародкові? Колгоспові чи окремому селянинові треба дати безпроцентний кредит, тоді все зерно піде державі, продукція буде дешевша.

В.Коваленко.

Старокостянтинів.

КОЗАКИ ВИХОДЯТЬ В ПОЛЕ

Перший козацький табір літнього типу відкрито в радгоспі «Петро-Михайлівський» Вільнянського району Запорізької області. Як повідомив наказний отаман Війська Запорозького Олександр Панченко, козаки прибули до господарства за угодою з його керівництвом. Вони охороняють врожай, ферми, основні виробничі об'єкти радгоспу, забезпечують громадський порядок у довколишніх селах, а також узяли на себе функції «зеленої міліції». Господарство виділило автотранспорт, верхових коней. У селі Петро-Михайлівка проходять вишкіл і посланці Вінницького козацького полку, набираються досвіду, щоб наступного літа заснувати подібний табір у своїй області.

Фото Олександра КЛИМЕНКА та Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Цифри і факти

Веземо, вивозимо...

Дивна річ. Нам не вистачає зерна, веземо його з-за морів, океанів, розраховуючись валютою, якої так бракує. І в той же час, обминаючи закони, намагаємося продати його за межі України. Як повідомили з Міністерства внутрішніх справ, з грудня 1991 року в безсоромних ділків вилучено понад 4830 тонн зерна. А з початку нинішнього року — 180 тонн. Щоправда, це те зерно, яке змогли затримати. Скільки ж його пішло обхідними шляхами, сказати важко. От і виникає думка: що буде, коли Україна віджниве?

Продиктовано в номер

Севастопольська панорама
Севастополь продовжує жити за законами України

Так зване народне віче, яке минулої п'ятниці відбулося в Севастополі, і прийняті на ньому документи, спрямовані на реалізацію постанови ВР РФ «Про статус м.Севастополя»», є незаконними. Про це було заявлено 19 липня на спільному засіданні колегій міської Ради та держадміністрації Севастополя, а також на прес-конференції голови міськради Віктора Семенова і представника Президента України в Севастополі Івана Єрмакова. Було також повідомлено, що над містом здійснюються групові польоти авіації. Поки що не вдалося з'ясувати, з чийого боку. Як стало відомо із достовірних джерел, Президент України Л.Кравчук дав вказівку припинити на території Севастополя будь-які передислокації військ і заборонив українським військовослужбовцям займатися політикою.

(Закінчення на 4-й стор.)

Ми сподіваємося на 150 мільйонів доларів США

Ця проблема обговорювалася під час регіональної міжнародної конференції з питань надання технічної допомоги країнам СНД з боку комісій Європейських Співтовариств. В основному ці гроші мають бути спрямовані на підтримку структурної перебудови економіки. В роботі конференції взяли участь віце-прем'єр-міністр України Валентин Ландик, керівник відділу координації технічної допомоги країнам СНД Джон тер Хаар, керівники місій Європейських Співтовариств у країнах СНД.

Новий підрозділ миротворців прибув до Сараєва

Триває планова заміна миротворчого контингенту українських військ. Черговий підрозділ наших «блакитних касок» прибув до Сараєва. У складі підрозділу — військовослужбовці, добрані спеціальною комісією Одеського військового округу. Серед нового поповнення не лише воїни строкової служби, а й кадрові офіцери та ті, хто служить за контрактом. У майбутньому основну частину українського миротворчого контингенту комплектуватимуть за контрактами.

Загинув український прикордонник

За словами начальника департаменту прикордонвійськ Молдови при Міністерстві безпеки республіки Б.Гамураря, молдовські спецслужби підключились до розслідування, що його ведуть прикордонники України з приводу інциденту на прикордонній заставі № 16 неподалік села Нагірне Одеської області. Тут вночі 19 липня смертельно поранено українського прикордонника. В МНБ республіки висунуто версію, що злочин могла вчинити група осіб, які діють на території гагаузького півдня і чинять розбої.

Приблизно місяць тому, за припущенням, цією ж групою було скоєно вбивство головного інженера колгоспу імені Карла Маркса біля села Етулія. Це неподалік застави, де 19 липня вчинено вбивство. Силами Міністерства безпеки перекрито всі путівці, а також підсилено наряди прикордонників на кордоні з Румунією, куди, можливо, захочуть проникнути злочинці.

Репліка

ПОСЛОВІ ЛЕГШЕ...

Недавній виступ по Українському телебаченню посла Канади в Україні Франсуа Матиса з нагоди Дня незалежності його батьківщини, мабуть, найбільше вразив саме луганців. Бо є ще немало у нас таких, які бідкаються: «Це ж треба — вивчати українську мову!» Та ще й з такою інтонацією, ніби йдеться про їх політ завтра на Місяць.

А річ ось у чому. Десь півроку тому пан Матіс брав участь у відкритті в Луганську українсько-канадського культурно-просвітницького центру «Відродження». Посол, який вільно володіє трьома мовами, перепросився перед моїми краянами за те, що лише частину своєї промови зміг виголосити українською мовою. Але зараз таки запевнив луганчан, що вже наприкінці цього року зможе з ними спілкуватися українською.

І, як бачимо, пан Матіс слів на вітер не кидає. Тож чи не доведеться під час наступної зустрічі червоніти багатьом луганчанам, яким, схоже, важче вивчити братню (а то й рідну!) мову, аніж дипломатові з далекої Канади?

Чи то тільки відмовка, а причини — в чомусь іншому?

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА УКРАЇНИ ЛЕОНІДА КУЧМИ ДО СЕЛЯНСТВА УКРАЇНИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Розумію, що за такий короткий строк зроблено ще далеко недостатньо для села. Тому важливо було виявити недоліки і недоробки, а також нові тенденції в розвитку відносин на селі.

Справді відпочиваєш серцем і душею, коли бачиш хвилі золотих покосів на полях. І, разом, дивуєшся, як можуть хлібороби, поки не в кращих економічних умовах, без ультиматумів і страйків, вирощувати такі хліба. Доземна вдячність їм за це!

До жнив нині приступили 14 областей, масово збирають хліба господарства Республіки Крим, де обмолочено 54 відсотки зернових, Херсонської, Закарпатської, Одеської, Запорізької областей. Звичайно, сильні дощі на більшості території протягом останніх двох тижнів позначилися на темпах збирання. Обставини ускладнюються і тим, що подекуди ще не закінчили косовицю багаторічних трав, догляду за посівами, а час вимагає завершення цих робіт.

Тому уряд перш за все вживає заходів до організованого проведення, збиральних робіт, забезпечення, як би там не було, жнив пально-мастильними матеріалами. Гадаю, що спеціалісти і керівники господарств, усі трудівники села добре розуміють, як важливо нині використати сповна кожну робочу хвилину, не допустити втрат зерна, надійно зберегти вирощене. В державні ресурси вже надійшло 260 тисяч тонн зерна. Всього ж за держзамовленням ми сподіваємося мати 14,5 мільйона тонн. Підрахунки свідчать, що це цілком можливо. Уряд запропонував господарствам три варіанти умов закупівлі зерна в рахунок держзамовлення. Закупівельні ціни цілком прийнятні для селян, про це я чув від них під час зустрічей. Тепер все буде залежати від самих трудівників села.

Дещо кращі справи у кормовиробництві. Вже з першого укосу заготовлено більше проти минулого року сіна і сінажу, на зиму ми вже запасли на одну корову сіна — по 0,5 і сінажу — по 1,7 тонни, а в окремих областях — і більше. Тому поряд із збиранням хлібів слід не допустити зриву заготівлі кормів.

На сьогодні маємо ліпший, ніж у минулому році, стан цукрових буряків, овочів і картоплі. Отже, є надія, що населення буде з цукром і плодоовочевою продукцією.

Нині значно послаблено податковий прес на товаровиробників та працівників сільського господарства. Зокрема, господарства звільнено від оподаткування доходів від переробки сільськогосподарської сировини на власних потужностях, поновлено раніше діючий порядок оподаткування оплати праці колгоспників, не нараховується податок на добавлену вартість на продукцію, видану селянам в рахунок оплати праці тощо.

З сільськогосподарських підприємств знято обмеження щодо видачі їм готівки для придбання необхідних товарів у роздрібній торговельній мережі.

Думаю, вже немає підстав для суперечки — бути колгоспам чи фермерам? Всі форми власності у нас повинні бути рівноправними. І для цього їм треба створювати всі умови. Будь-яке господарство — чи то фермерське, чи колективне — сильне тоді, коли кожен його трудівник відчуває себе справжнім господарем.

Цю істину мають зрозуміти також і на багатьох наших промислових підприємствах, особливо тих, що виготовляють агротехніку. Селянина тепер не примусиш наказом купувати недолугі, енергомісткі комбайни чи сівалки. Тому уряд буде вкладати кошти туди, де вони дадуть найбільшу віддачу. Зокрема, ми хочемо реконструювати зрошувані землі на півдні країни, які дадуть нам гарантовані великі врожаї.

Ніде в світі немає дешевого хліба. Це повинні зрозуміти всі. Не тільки уряд має ламати голову над проблемами, як тримати доступні для народу ціни на хліб, м'ясо, молоко та інші продукти. Багато що залежить тут від місцевої влади. І всіх представників її ми закликаємо до співпраці у цьому напрямку.

Під час поїздок по сільськогосподарських регіонах я переконався: якби нашому селянинові дати сучасну техніку, гербіциди і мінеральні добрива, то американські фермери могли б тільки заздрити українським врожаям. Ще й приїжджали б вчитися у нас. Я в цьому твердо переконаний.

Дякую за увагу!

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про утворення Волинського державного університету

З метою подальшого піднесення рівня вищої освіти та забезпечення розвитку вузівської науки, зміцнення навчальної бази і розширення можливостей підготовки кадрів для народного господарства України **постановляю:**

Утворити Волинський державний університет на базі Луцького педагогічного інституту. Зберегти за Волинським державним університетом ім'я Лесі Українки, що носив Луцький педагогічний інститут.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
16 липня 1993 року

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про відзначення 225-річчя від дня народження І. П. КОТЛЯРЕВСЬКОГО

1. Міністерству культури України, Міністерству освіти України, Представникам Президента України на місцях, Уряду Республіки Крим за участю Академії наук України, Спілки письменників України, Спілки театральних діячів України та інших громадських організацій розпочати підготовку до відзначення 225-річчя від дня народження зачинателя нової української літератури Івана Петровича Котляревського, яке виповнюється у вересні 1994 року.

2. Утворити Організаційний комітет з відзначення 225-річчя від дня народження І. П. Котляревського.

Затвердити **Дзюбу** Івана Михаиловича — Міністра культури України — головою Організаційного комітету.

Затвердити персональний склад Організаційного комітету.

3. Організаційному комітетові у місячний строк розробити проект програми заходів щодо відзначення 225-річчя від дня народження І. П. Котляревського, яка передбачала б, зокрема, видання літературних творів, публікації в пресі, тематичні кіно- та відеосеанси, радіо- і телепередачі, проведення науково-практичних конференцій, художніх виставок, театрально-концертних вистав, та подати його на затвердження Кабінету Міністрів України.

4. Міністерству закордонних справ України, Комісії у справах ЮНЕСКО звернутися з пропозицією до ЮНЕСКО про внесення 225-річчя від дня народження І. П. Котляревського до Календаря річниць видатних людей та історичних подій у галузі освіти, науки, культури і комунікацій.

5. Кабінету Міністрів України виділити необхідні кошти на підготовку і проведення заходів щодо відзначення 225-річчя від дня народження І. П. Котляревського.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
16 липня 1993 року

ЗА ЗАКОНОМ ДЖУНГЛІВ

Рішення Верховної Ради Російської Федерації, за яким Севастополь оголошено «російським містом», можна обгрунтувати лише законом джунглів — сильніший диктує свою волю слабшому.

Це віроломне, безпрецедентне рішення, за яким одна держава — член Наради з безпеки і співробітництва в Європі — офіційно висуває територіальні претензії до іншої країни — також члена НБСЄ — і втручається в її внутрішні справи.

Це перший з 1975 року, коли було підписано Гельсінський Заключний акт про непорушність європейських кордонів, факт відкритої агресії, брутального порушення загальновизнаних норм і принципів міжнародного права і міжнародних зобов'язань Росії як члена ООН і постійного члена Ради Безпеки та двосторонніх російсько-українських угод, зокрема україно-російського договору від 19 листопада 1990 року.

Є понад десять позицій, за якими ганебна постанова Верховної Ради Російської Федерації з огляду на міжнародне право є юридично неспроможною, може бути класифікована як відверто агресивна і така, що нехтує елементарні, загальновизнані норми міжнародних відносин і права.

Турецький хроніст початку XVII століття Мустар Наїм про козацький флот і моряків-козаків писав: **«...Можна сказати, що, в усьому світі не знайдеться людей сміливіших, які менше дбали б про життя, менше боялися б смерті; досвідчені у морській справі люди розповідають, що ця голота своєю вправністю і відвагою у морських битвах страшніша за усілякого ворога».** Російського флоту, як відомо, тоді ще не було. А українське козацтво, що століттями уособлює український дух, впевнено продовжувало морські традиції Київської держави, флот якої (200 вітрил морської дружини князя Олега, а пізніше непереможні кораблі флотилії князя Володимира та воєводи Вишати) добре знав Царгород. Коли не було ще російського флоту, скелі Босфору й Трапезунду, Ахтіяр, або Біла Скеля, а ще раніше — Феосонія Херсонеса (нині Севастополь), Кафа, Синоп і Царгород знали і повік не забудуть звитяжних походів легких козацьких «чайок».

І перші кораблі Російської імперії, перший Балтійський флот для Російської імперії ще до найнятих Петром І західних майстрів побудували для Росії українські козаки. А якщо підрахувати внесок України в будівництво Військово-Морських Сил колишнього Радянського Союзу, то Україні мало б належати не 50 відсотків Чорноморського флоту, а третина всіх ВМС колишнього СРСР, і до ЧФ України слід би було додавати кораблі з Тихоокеанського, Північного, Балтійського флотів та Каспійської флотилії.

Російський парламент, всупереч правовим нормам, уже оголошував включення Криму до складу України як таке, що буцімто не має юридичної сили. Російські шовіністи відверто ведуть згубну антиукраїнську політику, сіють ворожнечу між народами, порушують мир і стабільність у регіоні, намагаються спровокувати конфлікт на території Криму, а отже,— і України, внести напруження і розбрат у відносини між Україною і Росією. Це ті самі сили, на совісті яких криваве придушення в 1956 році демократичних перетворень в Угорщині, в 1968 році — в Чехословаччині, розстріляні робітники в Новочеркаську, кривава жорстока війна в Афганістані, втручання у внутрішні справи інших держав, порубані саперними лопатками юнаки й дівчата в Тбілісі, розчавлені танками невинні люди у Вільнюсі...

Українське козацтво розглядає постанову Верховної Ради Росії «Про статус Севастополя» як відверту підготовку російської громадськості до зняття чохлів з гармат і до чергового воєнного походу Москви на Україну. Сьогодні це може обернутися трагедією не тільки для народів України і Росії, а й становить смертельну небезпеку для народів усього світу можливими десятками нових чорнобилів і хіросім. Тому Українське козацтво закликає ООН, усі міжнародні організації, уряди і громадськість всіх країн світу сказати своє вагоме слово і зупинити загрозу європейської бойні на сході Європи. Українське козацтво підтримує Президента України, Міністерство оборони України і сподівається, що український парламент ліквідує автономію Криму як штучне антиукраїнське утворення, оголосить воєнний стан у Криму, відкличе свого посла з Москви, виведе Україну зі складу химерного утворення — СНД, яке не гарантує своїм членам територіальної цілісності і суверенності; збереже за Україною ядерний статус і зупинить скорочення армії та озброєнь як чинник, що стримує агресорів. Звернеться з відповідною заявою до ООН, до НБСЄ, до всіх держав і народів світу.

Генеральна Канцелярія Українського Козацтва.

ЧЕКАЄМО ОЦІНКИ, ОБ'ЄКТИВНОЇ

Брифінг для українських і зарубіжних кореспондентів відбувся учора в прес-центрі Міністерства закордонних справ України. У ньому взяв участь перший заступник міністра закордонних справ М. Макаревич. Йшлося про заходи зовнішньополітичного відомства нашої держави у зв'язку з постановою Верховної Ради Росії стосовно Севастополя. М. Макаревич поінформував присутніх, що тепер робота МЗС України у цьому напрямі перемістилася до штаб-квартири ООН у Нью-Йорку. Як відомо, там перебуває українська делегація на чолі з заступником міністра закордонних справ Б. Тарасюком. Уже відбулося два раунди консультацій у Раді Безпеки ООН. Українська держава чекає від РБ Об'єднаних Націй об'єктивної оцінки постанови парламенту Російської Федерації. Це була б водночас підтримка Президента Б. Єльцина, усієї виконавчої влади в Росії, яка відмежувалася від рішення російського парламенту, зауважив М. Макаревич. Очікується, що сьогодні буде вирішено питання про можливість скликання спеціального засідання РБ ООН для обговорення постанови ВР Росії.

«ВАЖКІ» ПІДЛІТКИ — ВАЖКІ ПРОБЛЕМИ

Сьогодні в Україні більш як 35 тисяч неповнолітніх ніде не навчаються і не працюють, тільки за перше півріччя цього року ними скоєно 17 тисяч злочинів... Ці та інші не менш кричущі цифри наводили під час семінару-наради голів і відповідальних секретарів комісій у справах неповнолітніх при Раді Міністрів Республіки Крим, обласних та Київської і Севастопольської міських держадміністрацій, який провів позавчора віце-прем'єр-міністр М. Жулинський.

У ході дискусії за «круглим столом» на тему «Діяльність комісій у справах неповнолітніх на сучасному етапі» було вироблено основні орієнтири подальшої роботи працівників освіти, культури, правоохоронних органів з підростаючим поколінням, зокрема «важкими» підлітками.

БЕЗ ЗГОДИ НЕ БУДЕ ЗЛАГОДИ

У зв'язку зі звертаннями громадян Міністерство юстиції України дало своє роз'яснення з приводу прийняття Верховною Радою Російської Федерації постанови «Про статус міста Севастополя». Посилаючись на конкретні статті Конституції України, міністерство вказує, що зміни будь-яких територій і державних кордонів України без згоди народу України не дозволяються. Це відомство також доходить висновку, що такі дії російського парламенту несумісні з цілями і принципами Статуту ООН, є порушенням як українських, так і низки міжнародних документів. І, таким чином, ця постанова не має юридичної сили і не породжує будь-яких правових наслідків щодо України.

Координаційний комітет з питань боротьби зі злочинністю

РІШЕННЯ

Про стан забезпечення охорони громадського порядку, безпеки громадян та заходи щодо зміцнення правопорядку в цій сфері

Зважаючи на надзвичайно складну криміногенну обстановку та з метою рішучого посилення боротьби зі злочинністю, передусім злочинними проявами в громадських місцях, Координаційний комітет з питань боротьби зі злочинністю вирішив:

1. Міністерству внутрішніх справ України за участю підрозділів Національної гвардії та військ внутрішньої і конвойної охорони протягом III кварталу цього року забезпечити регулярне здійснення широкомасштабних заходів щодо наведення належного порядку на вулицях, в місцях відпочинку і масового перебування людей, інших громадських місцях, виявлення та своєчасного припинення будь-яких злочинних проявів на вокзалах, ринках, в готелях, гуртожитках, інших місцях проживання громадян, проведення ними дозвілля, на транспорті, підприємствах громадського харчування.

Покласти персональну відповідальність за проведення цих заходів на начальників обласних управлінь, міських та районних відділів внутрішніх справ.

Керівництву Міністерства внутрішніх справ України постійно здійснювати контроль за виконанням намічених заходів, оперативно реагувати на факти бездіяльності з цих питань з боку посадових осіб органів внутрішніх справ аж до звільнення їх з роботи.

2. Міністерству внутрішніх справ, його підрозділам на місцях, разом з місцевими державними адміністраціями, з широким залученням громадськості протягом липня—серпня цього року провести оперативно-профілактичні заходи щодо усунення причин та умов, що сприяють порушенням громадського порядку, посяганням на життя та здоров'я людей, взяти під постійний контроль громадян, які перебувають під адміністративним наглядом, вчиняють правопорушення в побуті, п'яниць, наркоманів та інших осіб, схильних до скоєння злочинів.

Зажадати від керівників обласних, міських, районних органів внутрішніх справ забезпечення активної цілеспрямованої роботи дільничних інспекторів, служби охорони громадського порядку, звільнятись від працівників, які безвідповідально ставляться до виконання службових обов'язків.

3. Місцевим державним адміністраціям скоординувати дії правоохоронних органів, трудових колективів, громадських формувань у справі охорони громадського порядку, безпеки громадян з урахуванням особливостей регіонів, криміногенної обстановки, з цією метою у липні—серпні цього року розробити і здійснити спільні заходи, забезпечити нормальне функціонування закладів культури, спорту, громадського харчування, місць відпочинку молоді, пасажирського транспорту, використати всі наявні можливості для належної організації відпочинку дітей в період літніх канікул, повести рішучу боротьбу з пияцтвом та наркоманією, як основними передумовами вчинення антигромадських проявів.

Разом з керівниками виробничих об'єднань, підприємств, установ та організацій, трудовими колективами, громадськими об'єднаннями, виходячи з необхідності максимального залучення до забезпечення громадського порядку всіх сил і можливостей, у III—IV кварталах цього року провести роботу по відновленню діяльності громадських формувань (дружин, загонів самоохорони, пунктів охорони порядку тощо) з урахуванням нових економічних умов, використанням засобів матеріального та інших видів стимулювання, виділенням їм необхідних приміщень.

4. Кабінету Міністрів України у III—IV кварталах цього року організувати підготовку та подати на розгляд Верховної Ради України проекти закону «Про профілактику правопорушень», законодавчого акту про порядок фінансування Державної програми боротьби зі злочинністю, розробити та затвердити Правила про валютні операції, Положення про громадські формування по охороні громадського порядку.

5. Міністерству юстиції України разом з іншими заінтересованими центральними органами державної виконавчої влади у II півріччі 1993 року забезпечити підготовку проектів законодавчих актів щодо посилення боротьби зі злочинністю, охорони громадського порядку, безпеки громадян з питань, не врегульованих чинним законодавством.

6. Міністерству внутрішніх справ України подати Кабінету Міністрів України:

погоджені з Міністерством економіки, Державним комітетом з матеріальних ресурсів, Міністерством фінансів пропозиції щодо створення в системі Міністерства внутрішніх справ батальйону спеціального призначення та вертольотного підрозділу для оперативного реагування на надзвичайні події;

погоджені з заінтересованими міністерствами та іншими центральними органами державної виконавчої влади пропозиції щодо організації охорони об'єктів державної власності виключно спеціальними державними організаціями, передбачивши при цьому звільнення галузевих міністерств і відомств, крім органів транспортного комплексу, від виконання невластивих їм охоронних функцій з покладенням цих обов'язків на службу охорони при органах внутрішніх справ, а також відповідні пропозиції щодо змін і доповнень до Закону України «Про підприємництво».

7. Міністерству внутрішніх справ України за участю Головного управління Командуючого Національною гвардією України на виконання Закону України від 26 січня 1993 року «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про Національну гвардію України» у місячний строк розробити і затвердити спільну інструкцію, в якій передбачити порядок залучення особового складу Національної гвардії до охорони громадського порядку, а також його навчання формам і методам здійснення патрульно-постової служби на вулицях і в інших громадських місцях.

8. Міністерству оборони України вжити заходів щодо залучення військовослужбовців до підтримання правопорядку на територіях, прилеглих до місць розташування військових частин, учбових закладів та інших об'єктів, підпорядкованих Міністерству оборони, а також більш активної роботи військових патрулів по припиненню правопорушень з боку військовослужбовців.

Розглянути питання про безкоштовне виділення Міністерству внутрішніх справ за його заявками вогнепальної зброї і набоїв до неї.

9. Рекомендувати Національному банку з метою упорядкування системи обміну валюти та запобігання порушень у цій сфері до кінця ц. р. відкрити достатню кількість пунктів обміну валюти. Проаналізувати практику видачі генеральних ліцензій для здійснення таких операцій комерційним структурам і вжити заходів до усунення недоліків.

10. Мінекономіки, Мінмашпрому, Держкомлегтексу, Держкомресурсів, Держкомнафтогазу вишукати можливість для першочергового забезпечення у II півріччі 1993 року поставок органам внутрішніх справ автотранспорту та спецавтотранспорту, спеціальної та криміналістичної техніки, спецзасобів, засобів зв'язку, пально-мастильних матеріалів, а також овчинно-хутряних виробів, тканин, речового та інших видів майна.

11. Заступнику Голови Координаційного комітету А. В. Василишину організувати в серпні—вересні цього року перевірки виконання даного рішення. Пропозиції щодо результатів перевірок доповісти на засіданні Координаційного комітету.

Голова Координаційного комітету Л. КРАВЧУК

м. Київ
5 липня 1993 року

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про утворення Міжнародної неурядової організації «Вільна економіка Східної Європи»

З метою сприяння становленню соціально орієнтованої ринкової економіки у країнах Східної Європи за рахунок посилення розвитку приватного підприємництва та прискорення інтегрування України в європейське та світове співтовариство:

1. Підтримати ініціативу громадських організацій та представників ділових кіл деяких іноземних держав щодо утворення Міжнародної неурядової організації «Вільна економіка Східної Європи» та розташування її штаб-квартири у столиці України місті Києві.

2. Кабінету Міністрів України, Київській міській державній адміністрації надати оргкомітету з утворення Міжнародної неурядової організації «Вільна економіка Східної Європи» (Кравченку В. О.) необхідну допомогу у проведенні установчих зборів організації 30 липня цього року в місті Києві та її подальшому функціонуванні.

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ
16 липня 1993 року

КРАЩИЙ У СВІТІ СЛОН ПОТЯГНЕ НАШІ ВАНТАЖІ

Протягом тижня в Київському республіканському центрі виставок та ярмарків працювала міжнародна виставка «Автомотив Україна-93», зорганізована італійською фірмою «Арке інтернешнл» під патронажем Кабінету міністрів. Понад 70 фірм з 11 країн світу демонстрували свою продукцію: від найдрібніших автодеталей до автомобілів, тролейбусів і навіть поїздів метрополітену. Серед тих, хто вперше взяв участь у виставці на терені нашої держави, — світовий лідер у виробництві автопричепів та рефрижераторів — німецька фірма «Шмітц». Її керівник проектів у Східній Європі пан Франк Зеєлінг відповідає на запитання нашого кореспондента.

— Пане Зеєлінг, найбільші автокорпорації світу вже давно окупували український ринок. Чим пояснити неквапливість «Шмітц»?

— Участь у виставках — не завжди показник зацікавленості в освоєнні нового ринку. Щодо українських фірм, то ми вже понад два роки плідно працюємо з багатьма. Найбільший і найактивніший наш партнер — зовнішньоекономічне об'єднання «Укртранс», на яке випадає понад половину експортованих нами в Україну агрегатів. Загалом же дорогами світу «бігають» майже п'ятсот українських автомобілів з причепами й рефрижераторами від «Шмітц».

— Продукція вашої фірми, без сумніву, досить дорога, ми ж, як відомо, валютою не багаті. Яким чином вам вдалося продати стільки техніки?

— З «Укртрансом» ми працюємо за лізингом, тобто через оренду. Це один з найпоширеніших останнім часом у світі видів договорів. Коли орендна плата перекриває вартість товару, він переходить у власність орендаря. До речі, «Укртранс» — перша фірма з колишнього СРСР, з якою ми погодилися підписати такий контракт.

— Чим це зумовлено? І які маєте державні гарантії на повернення цього своєрідного боргу?

— Від держави гарантій жодних, проте ми добре знаємо своїх партнерів. Ці люди вміють і хочуть працювати. За два роки співпраці фірма ні разу не запізнилася з платежами. Нею керують нові для вашого суспільства люди, справжні професіонали, а слово справжнього професіонала інколи переважить будь-які гарантії держави.

— Якщо можна, познайомте наших читачів з фірмою «Шмітц»: потужності, обсяги виробництва, історія.

— У 1992 році «Шмітц» відзначив столітній ювілей. Сьогодні ми маємо вісім заводів автопричепів, рефрижераторів та обладнання. Чотири з них розташовані в Німеччині, по одному — у Великобританії, Швеції, Швейцарії та Болгарії. Щодня на німецьких заводах виробляється 60 напівпричепів. Найкраще характеризує нашу продукцію те, що два з трьох рефрижераторів, що мчать дорогами Німеччини, — наші.

— І останнє, можливо, неприємне для вас запитання: чи є сенс нам купувати таку дорогу техніку, адже аналогічна продукція вітчизняних фірм в декілька разів дешевша?

— Україна в майбутньому, потенційно, — один з найбільших в Європі експортерів сільгосппродукції. А без рефрижераторів, здатних зберегти її якість протягом бодай трьох-чотирьох діб, вам не обійтися. Отже, краще придбати дороге, але надійне обладнання і не хвилюватись за свій продукт, аніж купити будь-що й постійно сплачувати штрафи через некондиційність техніки.

Інтерв'ю вів Андрій БОЄЧКО.

Продиктовано в номер

Севастопольська панорама

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

При Севастопольській міськраді створена військова комісія, яка взяла під контроль всі пересування військової техніки у повітрі, на морі й суші. Стало також відомо, що Президент України Л.Кравчук обіцяє узгодити з Президентом Росії Б.Єльциним питання, щоб ніякого переміщення військ ЧФ на території Севастополя у цей час не проводилося.

Вирішено скликати позачергову сесію Севастопольської міськради орієнтовно 22 липня. Така затримка зв'язана з тим, що до міста прибули робоча група КМ і група юристів ВР України. Ці групи працюватимуть до четверга. Вони, зокрема, мають визначити обсяг фінансування матеріально-технічного забезпечення Севастополя, щоб якось пом'якшити економічну ситуацію, що склалася в місті. На позачерговій сесії буде обговорена громадсько-політична обстановка в місті, а також питання, зв'язані з проведенням так званого віча. Єрмаков запропонував скликати в Севастополі спільне засідання Президій Верховних Рад РФ і України.

А сьогодні Севастополь продовжує жити за законами України. У місті нормальна, спокійна обстановка.

К.Морозов: «Українські Військово-Морські Сили будуть. І вони обов'язково базуватимуться в Севастополі»

19 липня в прямому ефірі Українського радіо міністр оборони України генерал-полковник К.Морозов, відповідаючи на запитання кореспондента агентства «Южный курьер» щодо будівництва і подальших перспектив Військово-Морських Сил України і статусу Севастополя, сказав: «Ми стоїмо на своїй, севастопольській землі, будуємо свою оборону на морі. І Військово-Морські Сили України, безумовно, будуть. І вони обов'язково базуватимуться у Севастополі. Зараз у ВМС України чотири кораблі. Але кораблебудівна програма закладена, і ми її підтримуємо й фінансуємо. За найближчі п'ять років Військово-Морські Сили України матимуть десять кораблів».

Відповідаючи на запитання стосовно суперкорабля «Варяг», що стоїть недобудованим на одній із судноверфі Миколаєва, Морозов сказав: «Україна вивчає цю ситуацію. Ми цей корабель добудуємо або з Росією разом і продамо його Росії, або, якщо Росія не захоче, то побудуємо разом із іншими державами і продамо або Росії, або іншим державам. Адже ми самі не можемо закінчити будівництво цього корабля, і нам у складі Збройних Сил України він не потрібний».

Висловлювання лідера кримськотатарського народу щодо статусу Севастополя

Заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров на зустрічі із журналістами, зокрема, заявив: «Парламент Росії ще раз продемонстрував своїм сусідам, що коли мова йде про геополітичні інтереси Росії, він ігнорує все.

... Вражає безвідповідальність політиків, що приймають рішення, які можна реалізувати лише силою зброї. Вражає цинізм. Які лише екскурси не робляться в історію, аби довести приналежність Криму до Росії, і жодного слова про корінний народ Криму, поневоленого Росією, жодного слова покаяння за недавні злодіяння на півострові проти кримських татар... Події останніх років свідчать про те, що проблеми Криму можна розв'язати, вирішуючи одночасно і кримськотатарську проблему».

Прокурор Севастополя відповідає

На ім'я прокурора міста Севастополя Івана Вернидубова надійшла телеграма від народного депутата РФ Євгена Пудовкіна, в якій він стверджує, що в місті «развернута политическая кампания прокурорского и судебного преследования российских граждан, проживающих в Севастополе». Вернидубов відправив Пудовкіну у відповідь телеграму, в якій розцінив телеграму Пудовкіна як грубе втручання у справи правоохоронних органів України, як позбавлену будь-яких підстав.

Олександр ПІЛАТ,
власний кореспондент «Голосу України».

Республіка Крим.

Ціни: за ким пальма першості?

Сам чував не раз: курортна Одеса — найдорожче місто України. Себто: тут найвищі ціни на продукти харчування. Чи й справді так?

З недавніх пір тутешнє облстатуправління почало обнародувати середні ціни на окремі споживчі товари в Одеській області, порівнюючи їх з цінами в ряді сусідніх областей — Вінницькій, Миколаївській та Херсонській. Ось і цими днями зроблено такий аналіз. Що ж він засвідчив?

Візьмемо продукти харчування в державній і кооперативній торгівлі. «Лідирує» тут не Одеса, а Херсон — 10 найменувань продуктів (з 32-х) мешканцям тутешньої області обходяться дорожче, ніж їхнім сусідам. Це — борошно, яловичина, ковбаса варена першого сорту, молоко, сир жирний, сметана, риба жива, цукор, пряники, цибуля. Вінницька область найдорожча по 9 видах харчу, Одеська — по 7, Миколаївська — по 6.

А як на колгоспних ринках, куди звертається, сподіваючись на кращу якість та уникаючи довгих черг у магазинах, багато хто з мешканців міст? Тут пальму першості (за дороговизною, зрозуміло) утримують той же Херсон та степова Вінниця: з 21 виду продуктів харчування у кожній з них по семи видах ціни вищі, ніж у сусідів; одеситам же найдорожче обходяться п'ять видів продукції, миколаївцям — чотири. На Херсонщині особливо в ціні яловичина — 5 тисяч карбованців за кілограм, молода картопля — 800 крб., молоко — 500 крб. за літр, олія — 1600 крб.; на Вінниччині — сало (4400 крб. за кілограм), масло вершкове (8 тис.крб.), кури (9 тис.крб. за одну), яйця (1000 крб. за десяток). Це — на 10—20 відсотків дорожче, ніж в Одесі та Миколаєві. Правда, й в останніх є своєрідні рекорди у ціні на найнеобхідніші продукти: в Одесі надто дорога сметана (3960 крб. за кілограм), свіжі помідори й огірки (відповідно 2700 і 870 крб. за кілограм), а в Миколаєві — свинина (6900 крб. за кілограм) та качки (7 тис.крб. за одну).

І все ж в Одесі та Миколаєві продукти, загалом, дешевші, ніж у Херсоні й Вінниці. «Дешевші», правда, зовсім не значить «дешеві» — люди навіть із середнім достатком й у цих містах змушені дедалі частіше відмовляти собі у найнеобхідніших продуктах харчування. Бо ціни надто вже «кусаються».

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Екологія і культура

Парк-патріарх переживає чергову юність

Найстарішому парку Маріуполя щойно виповнилося 130 років. Сам факт його тривалого існування у задимленому, екологічно хворому місті — це вже неординарна, варта уваги подія.

Дякуючи маріупольцям, ентузіастам «Зеленого світу» рукотворна оаза з роками стала ще красивіша, життєдайніша. І сьогодні Дитячий центрально-міський парк залишається улюбленим місцем відпочинку городян. З приводу ювілею тут відбулося чудове веселе свято, в якому взяли участь самодіяльні колективи палаців культури міста. Зрозуміло, більшість розважальних заходів була влаштована для дітей. А для ветеранів, як і «за старих добрих часів», знову грав духовий оркестр.

Та, на жаль, далеко не в усіх містах області дбають сьогодні про свої парки. Посилаючись на матеріальну скруту, місцева влада збайдужіло викреслює це питання з порядку денного. Коли раніше «виручали» всілякі суботники, підготовка до свят, фінансова допомога провідних підприємств, то тепер цього вже майже немає. Певне, з цієї причини «дичавіють» зелені острівці в індустріальному Краматорську, хворіє красень-парк в Дружківці, заростають густо отруйною амброзією скверики із зеленими театрами численних шахтарських селищ. Не краще і в обласному центрі.

В індустріальному заполітизованому регіоні, який не може сьогодні похвалитися багатою культурною спадщиною, де кожне деревце — на вагу золота, зберегти парки — це означає продовжити наше життя, зробити його змістовнішим і красивішим. А приклад цього — Дитячий центрально-міський парк в Маріуполі. Звичайно, і тут чимало проблем, та головне — їх прагнуть розв'язати.

Юрій ДОЦЕНКО.

Лікарів готуватиме університет

Зверніть увагу

У Харківському державному університеті відкрито новий факультет — медичний. Власне, це не є новиною — у більшості західних країн саме університети готують лікарів. Так було й у нас до 1920 року, коли медична освіта зробилась відомчою.

Випускники відновленого факультету ХДУ разом із традиційною для нас медичною освітою одержуватимуть підготовку із природничих наук, програмування, математики, вводиться поглиблене вивчення англійської мови.

Спеціалісти вважають, що університетська академічна наука, яка має контактувати з провідними вченими Заходу, сприятиме розвиткові фундаментальної медицини.

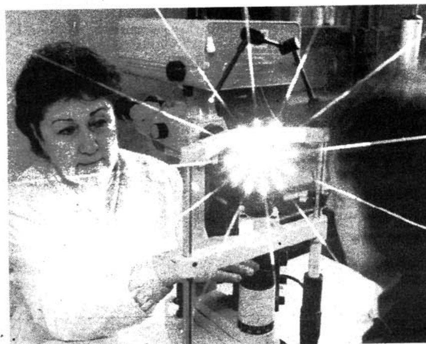
Незабаром почнуться вступні іспити. Конкурс абітурієнтів на медичний факультет очікується чималий. Професія лікаря залишається однією з престижних, втім щасливчиків буде небагато — всього 30.

Ольга ДРОЗДОВА.

Харків.

Фотофакт

І за очима черга

Колектив Одеської клініки Філатова — спеціалісти високого класу: 25 докторів, 55 кандидатів медичних наук. У цій клініці повернули зір десяткам тисяч з усіх кінців колишнього Союзу. Сьогодні громадян України одесити лікують безкоштовно, іноземців — за валюту. А бажаючих скористатися послугами лікарів клініки Філатова й досі багато.

Фото Володимира ФАЛІНА

Щось новеньке

«МРІЯ» ДЛЯ БАГАТИХ

В Умані відкрили казино. Колишній банкетний зал міського будинку побуту «Мрія» перетворився в гральний зал з американською рулеткою. Обслуговуючий персонал — «круті» хлопці з вищою освітою, зі знанням іноземних мов. Інші «круті» — відвідувачі казино, які вже залишили тут кілька мільйонів карбованців. Охороняє клієнтів у фраках уманський кооператив «Щит». Крутиться рулетка з вечора до світанку , в одних — розбиваючи мрії, в інших — справджуючи.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

«БОЇНГ», А НЕ БОМБОВОЗ

Пригода

Невідомий поки що «жартівник» на 2,5 години затримав в аеропорту Івано-Франківська літак «Боїнг—707», що виконував рейс за маршрутом Київ—Манчестер.

О десятій ранку, за п'ять хвилин до приземлення авіалайнера в Івано-Франківську, до довідкового бюро аеропорта зателефонували. Невідомий чоловік, намагаючись змінити природний тембр голосу, повідомив: «В рейс на Манчестер закладена бомба». Майже одночасно з приземленням «Боїнга», літак оточила оперативна група працівників СБУ, УВС області, сапери. Пасажири негайно звільнили літак, і почався пошук, який тривав майже 2 години.

Сапери ретельно оглянули кожну валізу, з допомогою спеціальних приладів перевірили кожну щілину в салоні та обшивці авіалайнера. І лише , коли могли сказати, що вибухового пристрою на борту літака немає, дали добро на посадку пасажирів. Після 2,5 години вимушеної затримки «Боїнг-707» узяв курс на Манчестер.

Правоохоронні органи тепер намагаються встановити особу, яка наробила такого переполоху і завдала матеріальних збитків авіакомпанії. Однак, думається, потрібні й більш серйозні заходи щодо попередження подібних «жартів».

Василь НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область

Прецедент

Займище — батьківщина президентів

На день невеличкого села Займища, яке в Щорському районі, з'їхалися всі його славні земляки з Москви, Львова, Санкт-Петербурга, Києва, навіть прибув сам Президент України... Щоправда, односельці все ж таки розгледіли в ньому Федора Дорошенка, який ходив у їхню школу, а тепер як актор зіграв роль Л.Кравчука у фільмі «Вперед, за скарбом гетьмана».

Займищенці подивували гостей не тільки багатством українських наспівів /у фольклорному колективі-клубі, виявляється, понад 100 чоловік!/. Президент однієї з київських фірм Микола Жейко та заступник голови правління Укрінбанку Ярослав Солтис, які родом з Займища, передали на соціальний розвиток села 20 мільйонів карбованців.

...А якби так частіше зустрічалися земляки, скільки віддалених та обділених увагою начальства сіл в Україні зачепурнило б!

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Сопот заспівав українською...

XIII фестиваль української культури, який організувало і провело Об'єднання українців у Польщі, відбувся у Сопоті. На нього були запрошені творчі колективи з усіх міст і сіл Польщі, в яких живуть українці, а також ансамблі і виконавці з України.

Такі фестивалі Об'єднання українців у Польщі проводить раз на два роки. Перший пройшов у Сяноці, а потім митців приймали Кентшин, Кошалін. Уже кілька років поспіль українці, які живуть у Польщі, збираються на свій фестиваль у Сопоті. Вперше на це свято приїхали міністр культури України Іван Дзюба, посол України у Польщі Геннадій Удовенко, які виступили під час урочистого відкриття фестивалю у Лісовій опері Сопота. Привітав українців і віце-міністр культури Польщі Міхал Ягелло.

А потім почалося те, заради чого тисячі українців, що живуть у Польщі, з'їжджаються через рік до Сопота. Щоб потрапити на фестиваль, люди заощаджують гроші, уважно стежать за публікаціями газети «Наше слово», яка повідомляє про ті колективи, котрі виступають у Сопоті. Українці їдуть за сотні кілометрів не тільки для того, щоб прилучитися до рідного слова і пісні, до невмирущої культури своїх дідів і батьків, а й поспілкуватися, згадати знайомих, обговорити проблеми життя у діаспорі. Вони не поселяються у дорогих готелях курортного Сопота або Гданська, а ставлять намети прямо у лісі, який підступає до сцени зеленого театру. Ці фестивалі дають естетичну насолоду, гуртують людей, які після акції «Вісла» були розкидані по усій Польщі і не мають можливості жити компактно. Тому всі дні фестивалю стають не лише святом культури, а й святом спілкування. Особлива увага була до тих, хто приїхав з України. Нас запитували про ціни, закони, переїзд через кордон, але найбільше цікавило всіх: «Коли в Україні буде добре?»

І, звичайно, всі обговорюють виступи артистів. Людям старшого віку сподобалися виступи танцювального ансамблю «Діброва» з Хотинця, ансамблю пісні і танцю «Думка» з Гурово-Іловецького, групи «Клич» з Лігниці, а молодь вітала ансамбль «Клозет», групу «Повія». Тепло приймали глядачі артистів, що приїхали з України. А це — жіночий гурт з Кіровограда «Елема», рок-група «Жаба в дирижаблі» зі Львова, група «Чорні черешні» з Рівного, Олександр Тищенко, Таїсія Повалій, Сергій Мороз з Києва...

Найкращі виконавці виступили у заключному концерті, на який попри зливу зібралося близько чотирьох тисяч чоловік. І треба було бачити, як глядачі реагували на кожний виступ артистів, як, створивши живий ланцюжок, молодь танцювала між рядами Лісової опери під запальні українські мелодії.

Своїми враженнями від фестивалю я попросив поділитися його організаторів і гостей.

Вісті з діаспори

Мирон Кертичак, секретар Об'єднання українців у Польщі:

— Мені як одному з організаторів важко давати оцінку фестивалю. Але люди, котрі приїхали до Сопота, дякували за те, що, незважаючи на фінансові негаразди, Об'єднання не відмовилося від його проведення.

Олексій Левченко, директор фестивалю «Оберіг»:

— Я не вперше на фестивалях української культури. І завжди глибоке враження залишає тяжіння наших співвітчизників до спілкування. А ще радію тому, як українці, котрі живуть у Польщі, зберігають і шанують культуру наших предків. Вдячний, що організатори запросили до Сопота лауреатів фестивалю «Оберіг» — соліста Сергія Мороза і гурт «Чорні черешні». Їхні виступи сподобалися публіці.

Сергій Мороз, лауреат фестивалю «Оберіг»:

— Фестиваль сподобався організацією, складом учасників, тим, як глядачі сприйняли мої пісні на слова Василя Стуса.

Учасники фестивалю і його гості тепло розпрощалися і призначили зустріч на літо 1995 року.

Олександр БІЛИК.

Румуни захистили землю. Але продали флот

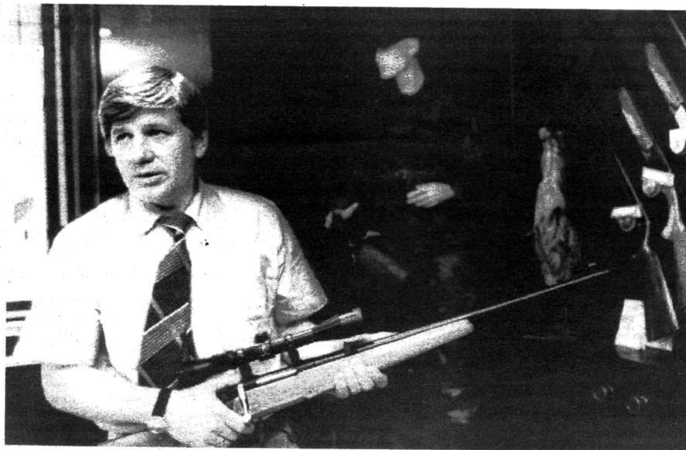
У сусідів

Парламент Румунії відхилив проект закону про захист іноземних інвестицій. Більшість депутатів була проти статей, за якими громадяни інших країн здобували право купувати румунську землю та вивозити за кордон 100 відсотків прибутку тих підприємств, що перейшли у власність іноземців.

Голосування цього закону відкладалося кілька місяців, однак нещодавній розпродаж за безцінь торгового флоту змусив депутатів зайняти більш принципову позицію. Два тижні тому газетярі першими здійняли галас навколо намірів властей продати грецькій фірмі «Форум Марітім» за 335 мільйонів доларів 51 відсоток акцій судноплавної компанії «Петронім». «Це — скандал, — писали газети. — Румунія залишається без флоту». Проте, за словами міністра транспорту Пауля Теодору, договір уже підписано. Поки що це найбільший приватизаційний контракт у Східній Європі. Ось чому румунські депутати й відхилили закон про іноземні інвестиції, мовляв, збережемо хоч те, чого ще не розпродали. До речі, як повідомляє Рейтер, протягом останніх трьох років іноземні капіталовкладення в Румунії становили всього 650 мільйонів доларів.

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Зброя

Гвинтівку не бажаєте?

На Петровці в Москві не лише відбирають зброю і карають за незаконне її зберігання, а й віднедавна торгують нею. Кілька місяців тому тут відкрився перший у російській столиці магазин, де можна придбати сучасні засоби самооборони, виготовлені тульськими та іжевськими майстрами. Звичайно ж, платити доводиться астрономічні, навіть як на сучасні мірки, ціни, але гвинтівки, газові пістолети, прилади нічного бачення і портативні радіостанції — відмінної якості (на знімку). Зрозуміло, право на купівлю необхідно отримати в УВС міста. Але щоб зайти подивитися на сучасну стрілецьку зброю, — дозвіл не потрібен. Тому кількості відвідувачів магазину зброї можуть позаздрити навіть деякі музеї.

Фото ІТАР-ТАРС.

Сезон відпусток

Іссик-Куль, звабний і важкодоступний

Незвично безлюдно нинішнього сезону на узбережжі перлини Киргизстану — високогірному озері Іссик-Куль. Від початку літа в тутешніх пансіонатах, санаторіях, дитячих таборах побувало всього кілька тисяч чоловік, тоді як у минулі роки тут буквально яблуку ніде було впасти.

Для багатьох киргизстанців та гостей з інших республік відпочинок, за який одній людині треба викласти від 25 і більше тисяч рублів, виявився просто не по кишені. Інших відлякують нерозв'язні побутові, продовольчі проблеми, криміногенна обстановка в курортній зоні, що дедалі погіршується.

І все-таки Іссик-Кульська обласна Рада встановила цього року за проїзд до місць відпочинку підвищений тариф. Залишається сподіватися, що виручені за це кошти підуть на розвиток курортної зони. І вона згодом стане знову доступною для більшості, а не тільки для багатих.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Коротко

Телебачення стає дедалі незалежнішим. З допомогою американців

16 незалежних телекомпаній усіх регіонів Казахстану об'єдналися в одну телекорпорацію «Сари-Арка». Така корпорація, на думку засновників, допоможе об'єднати фінанси, щоб придбати сучасну техніку й робити високопрофесійні передачі, а також створити широке інформаційне та рекламне поле. Керівництво «Сари-Арка» оголосило про прихильність до демократичних принципів розвитку й обіцяло нікому «не продаватися». Що ж до джерел фінансування, то це — комерційна таємниця. Відомо лише, що велику допомогу незалежному телебаченню республіки надає американська організація «Інтерньюс».

Тетяна КОСТІНА.

Алма-Ата.

Експрес-інформація

Таджикистан звинувачує Афганістан...

Уряд Таджикистану звинуватив Кабул у підтримці таджицьких заколотників і повідомив Раду Безпеки ООН, що в разі повторення нападів з території Афганістану він вживе заходів проти ісламських екстремістів.

Того ж дня бомбардування з повітря зазнали позиції повстанців-опозиціонерів поблизу Душанбе. Повітряний удар завдано у відповідь на напад опозиційних ісламських формувань на таджицькі загони і російських прикордонників, який стався минулого тижня. Як повідомило командування російських прикордонних військ, екстремісти зазнали численних втрат.

... А тим часом

Президент Киргизстану А. Акаєв поінформував голову таджицького парламенту, що його країна готова надіслати військову бригаду на таджицько-афганський кордон для стабілізації становища в регіоні.

Крок до врегулювання конфлікту

До Баку має прибути керівник Російської посередницької місії з урегулювання нагірно-карабаського конфлікту В. Казимиров. У нього запланована зустріч з головою парламенту Г. Алієвим. Вони мають обговорити заходи для здійснення мирного плану, розробленого Росією, США і Туреччиною за рекомендаціями НБСЄ.

Проте за повідомленням «Армен-прес» азербайджанські війська продовжують обстрілювати місто Аскеран, також не вщухають бої у Лучанському коридорі, який з'єднує Вірменію з Карабахом.

Військові спостерігачі в Грузії

До району грузино-абхазького конфлікту прибула технічна група ООН, щоб підготувати пункти для п'ятдесятьох військових спостерігачів. Представник ООН повідомив, що групу спостерігачів направлено до країни згідно з резолюцією Ради Безпеки.

Посередники ведуть переговори, проте бої тривають

Спеціальний представник Президента Росії В. Чуркін провів переговори з Президентом Сербії С. Мілошевичем, на яких розглядалися питання врегулювання конфлікту в Боснії і Сербській Країні. В. Чуркін зустрінеться також з Президентом СРЮ З. Ліличем і міністром закордонних справ В. Йовановичем.

Міністри закордонних справ Європейського Співтовариства вирішили відрядити до Югославії з посередницькою місією міністра закордонних справ Бельгії. Він має зустрітися з представниками супротивних формувань.

За останніми повідомленнями формування боснійських мусульман намагаються стримати наступ сербських з'єднань.

Італійська мафія кооперується з російською —

стверджують експерти німецької поліції. В результаті розслідувань вони встановили, що італійські мафіозі забезпечують російських колег друкарськими верстатами для виробництва фальшивих грошей. Внаслідок цього у країні виявлено велику кількість фальшивих марок. Німецька поліція має свідчення, що фальшивки розповсюджуються у країні через торгові структури Західної групи російських військ.

Напад на колону

з гуманітарною допомогою для Куби вчинили антикастровські угруповання в американському штаті Нью-Джерсі. Під час перестрілки вбито кількох нападників.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та інформагентств.

На закордон надійся, а сам...

Зарубіжних спеціалістів нині можна зустріти всюди. Навіть на тих об'єктах, куди наших журналістів не підпускають і на гарматний постріл. Тож і не було нічого дивного, коли до Хорола, раніше не «обласканого» увагою іноземців, прибула делегація американських бізнесменів. Цікавив їх насамперед місцевий плодоконсервний завод.

У хорольців жевріла надія, що американці запропонують створити спільне підприємство чи хоча б чимось допоможуть. Сам завод непоганий. Виготовляє понад 5 мільйонів умовних банок різноманітних консервів: овочевих, фруктових, м'ясних — разом 80 найменувань. Випускають тут також кондитерські вироби, безалкогольні напої, пиво, іншу продукцію. Налагодили фірмову торгівлю у власних магазинах. Тобто працюють люди попри численні проблеми. Вони відомі, зокрема й високі ціни на енергоносії і дефіцит склотари, якої катастрофічно не вистачає...

Тоді я не писав про цю подію. Вирішив зачекати, чим усе ж таки завершиться візит американців.

— А нічим! — сказав директор заводу Володимир Мигаль. — Походили цехами, подивилися, потім, як годиться, пообідали в нашій їдальні та й поїхали з Богом. Після того — жодної звістки про них...

Суб'єктивна думка

Так, зарубіжні бізнесмени охочіше йдуть на контакт з приватними підприємствами й організаціями, ніж з державними. І це, певне, деякою мірою виправдане. Сьогодні директор заводу — Мигаль, завтра — хтось інший. Знову зустрічатися, вести нелегкі переговори, слати телеграми? Це не династія Форда, з якою можна стабільно вести справу.

По-друге, хоча хорольська продукція і непоганої якості, але з такою тарою їй нічого рипатися на світовий ринок. Там її просто злякаються. Завозити тару з Америки? Даруйте, але у що тоді обійдеться, приміром, баночка консервованих огірків?

— Що казати про світовий ринок, коли ми в себе не дамо ладу! — мовив Володимир Олексійович. — Сьогодні на склотару чи електроенергію одна ціна, наступного дня — зовсім інша. Сидиш і сушиш голову, як бути, як зробити так, щоб наша продукція не залежувалася на полицях магазинів через дорожнечу. Це ж не пальто, яке може висіти роками!

Та найголовніше не це. Багато хто думає і вірить, що Захід притьма кинеться за свої гроші зводити на міцні ноги нашу кволу економіку. І ми невдовзі ввійдемо в широко розчинені двері світового ринку. Зась! Поки ми десятиліттями «залізної завіси» будували соціалізм та комунізм, той ринок давно уже сформувався і має свої жорсткі, навіть жорстокі, правила гри й закони. Конкуренція там надзвичайна, тож навіщо їм ще один, український, суперник? Кому, приміром, ми збуватимемо пшеницю, якщо зарубіжні виробники цієї продукції раді, хоч сьогодні, продати її стільки, скільки нам треба — було б чим розрахуватися?

Я не хочу запідозрювати в нещирості зарубіжних партнерів, але їм ліпше (і це з їхнього боку виправдане) вкладати кошти тут, у нашій державі, щоб одержати прибуток, ніж пустити нас до себе. Тому й будують у нас готелі, кемпінги, відкривають харчевні, утворюють спільні підприємства, продукція яких майже не виходить за межі України. Тому частіше, ніж ділові люди, приїжджають різного гатунку рок-групи, релігійні проповідники, люди, які беруться вчити нас маркетингу, менеджменту тощо.

«Про який експорт нашої продукції може бути мова! — сказав мені знайомий підприємець. — Нам нині хоча б самих себе нагодувати!» Як на мене, його правда. Спершу нагодуємо себе, а там буде видно...

Олександр ВИНОКУРОВ,
спеціальний кореспондент «Голосу України».
Полтавська область.

Соки від Кондрата

Торік західнонімецька фірма «Янкес фрухтгартен ГМБХ», а простіше — «Янке», співпрацювала з агрофірмою «Вікторія» Борщівського району, яку очолює відомий на Поділлі голова Адам Щипановський. За цей час партнери вивчили один одного. І ось весною дві фірми створили спільне підприємство «Вікторія і Янке».

Власник німецької фірми Кондрат Янке дав на реконструкцію сокопереробного цеху агрофірми безпроцентний кредит на суму понад 4 мільйони карбованців. І відразу ж на Тернопільщину були поставлені імпортні апарати для фільтрації, вакуумно-випарна станція, преси тощо. Одне слово, на старих площах мали спорудити новий завод з виробництва концентрованих соків. За старих часів таких обсягів робіт вистачало б більше, ніж на рік. Та генеральна дирекція СП під керівництвом Василя Латишева виявила незвичайну працьовитість. Реконструкція заводу завершується. 15 серпня планово видати перший сік за новими технологіями. Латишев упевнений, що постачальників яблук у нього буде більше, ніж, скажімо, у Кам'янець-Подільського консервного заводу, бо постійним партнерам платить не лише купонами, а й валютою.

Фірма «Янке» не заспокоюється. Крім як у Борщівському районі, вона вклала у переробні галузі Поділля вже понад 100 мільйонів марок. К. Янке вважає, що це тільки початок великої роботи.

Михайло ВАСИЛАШКО.
Тернопільська область.

Резонанс

Винаходять велосипед

У «Голосі України» від 12 червня цього року прочитав кореспонденцію «Монополісти з Луцька» про те, що на Волині виношують плани створення виробництва лавсанової плівки для поліграфічної промисловості і розраховують отримати від уряду під цей задум 25 мільйонів доларів. Це сприймається як курйоз. Адже на шосткинському виробничому об'єднанні «Свема» давно вже діє цех із випуску лавсанової основи потужністю три тисячі тонн на рік. Цього цілком досить, щоб не лише задовольнити попит українських споживачів, а й експортувати частину продукції. Була б сировина. На жаль, сьогодні російські постачальники тримають нас на голодному пайку, тож і технологічне обладнання часто простоює.

Вочевидь час мати в Україні єдиний банк інформації про те, хто і яку продукцію у нас випускає. Це допоможе господарникам уникнути «ініціатив», подібних до тієї, про яку розповіла газета.

Володимир КИСЛИЦИН,
генеральний директор об'єднання «Свема».

Великий міський тролейбус марки ЛАЗ-52522 створено на Львівському автобусному заводі. Він розрахований на 112 пасажирів (місць сидячих — 22). Машина здатна розвивати швидкість до 70 кілометрів на годину, її довжина понад 11 метрів.
На знімку Володимира Песляка — новий тролейбус.

Б'ємо на сполох

Хто знає: місто буде?

Представник Президента у Яворівському районі Львівської області Богдан Дудзяний, генеральний директор ВО «Сірка» Віктор Подолян, спеціалісти-екологи б'ють на сполох: багате донедавна підприємство опинилося на межі банкрутства і через це регіону загрожує екологічне лихо...

Свого часу з ініціативи керівників підприємства створили асоціацію «Сірка», і В.Подолян став її президентом. Та недовгим було благополуччя, що його забезпечували ринкові взаємини у рамках асоціації між виробниками й споживачами. 26 грудня минулого року уряд довів підприємству 100-відсоткове державне замовлення. Вже в січні українські підприємства-споживачі перестали брати сірку. Вона їм не потрібна без фосфору, що перестав надходити з Росії й інших регіонів колишнього Союзу. А коли з огляду на скрутну ситуацію підприємству дали дозвіл на вільне ринкове «плавання», було вже пізно. Бо споживачі з близького зарубіжжя купили сірку деінде, а пробитися на західний ринок не так просто.

І ось нині склади підприємства переповнені. А тим часом навіть банкрутство для ВО «Сірка» є надто великою розкішшю. Щоб законсервувати копальню, потрібно упродовж семи років проводити екологічні роботи. Ін'єкцій потребують і підприємство, і місто Новояворівськ, що перебуває на його утриманні, і нині опинилося без годувальника. Яворів під загрозою затоплення. А що вже казати про тисячі жителів санітарно-захисної зони, які сподіваються на переселення, на відшкодування.

Якщо не проводитимуться необхідні екологічні роботи, в регіоні і на польській території питна вода буде заражена сірководнем. Нещодавно Б.Дудзяний та В.Подолян доповіли про цю далебі не місцеву проблему міністру промисловості А.Голубченку, але... регіональна криза збіглася з парламентською і урядовою. Та й страйк шахтарів поглинув астрономічні суми. Кому ж розв'язувати вузол?

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Зарубіжний досвід

На газонагнітальних станціях марнується енергії стільки, скільки її виробляє ЧАЕС

Тепер уже очевидно, що подолати енергетичну кризу державний сектор енергетично-паливного комплексу (ЕПК) України самотужки не зможе. Надія лише на жорстку економію, реконструкцію об'єктів ЕПК і, особливо, на використання можливостей приватного сектора енергетики, який нині тільки-но спинається на ноги.

Отже, найперше, треба створити пільгові умови для розвитку приватної енергетики. В Україні, на жаль, думають, що енергетика — це велетенські ГЕС і ДРЕС, атомні електростанції і потужні теплоцентралі, і зовсім забувають про малі й старі електростанції, невеличкі ТЕЦ, парові й опалювальні котельні. Загалом це малопотужні машини й устаткування, але розумна експлуатація їх дає неабиякий ефект. У Сполучених Штатах Америки є навіть закон, який зобов'язує малі енергетичні об'єкти виробляти водночас як теплову, так і електричну енергію, і в такий спосіб різко збільшувати їхній коефіцієнт корисної дії (ККД).

Потужна сучасна парова турбіна з генератором, наприклад, має ККД 40 відсотків, а парогазова установка (ПГУ) потужністю 18 тисяч кіловат — навіть 50 відсотків, а якщо її використовувати ще й для опалення будинків, то й 70—80 відсотків. Отже, заощаджуються паливо, а значно й електроенергія. А ККД більшості енергоблоків сучасних електростанцій становить лише 27—28 відсотків.

Кричущим фактом марнотратства енергії в Україні є мережа газонагнітальних станцій з газотурбінними двигунами, відхідне тепло яких йде в повітря. Якщо по-хазяйськи поставитися до справи, то можна встановити котли-утилізатори та парові турбіни й додатково мати понад мільйон кіловат електроенергії. Ось розрахунки. Загальна потужність газонагнітальних станцій становить 5 мільйонів 400 тисяч кіловат. Беручи до уваги, що третина цієї потужності має бути резервна, з решти 3 мільйонів 600 тисяч кіловат, використовуючи відхідне тепло, матимемо 1,5 мільйона кіловат електроенергії. Це майже стільки, скільки виробляє Чорнобильська АЕС.

Науково-дослідний проектний інститут «Трансгаз» почав розробляти проект використання залишкової теплової енергії. Та оскільки організація ця бюджетна, то за умов нинішньої фінансової кризи продовжувати проектні роботи далі не може.

Вихід з цієї ситуації єдиний: Україні необхідно якнайскоріше прийняти закони, які заохочували б іноземний та український приватний капітал фінансувати такі роботи. Наступний етап, який допоможе Україні розв'язати енергетичну проблему — створення на газонагнітальних станціях акціонерних товариств, які об'єднали б трудові колективи цих станцій, представників регіональних електросистем та приватний бізнес. Останній, зокрема в нас, в Аргентині, готовий фінансувати такі роботи.

Це дасть також поштовх до подальшого розвитку в Україні енергетичного машинобудування, а головне — допоможе подолати енергетичну кризу.

Володимир ДРАННІКОВ,
бізнесмен.
Аргентина.

УКРАЇНА — ЦЕ СХІД?

Постмонархічний розвиток суспільства в кожній окремій країні — справа суто індивідуальна. Розвал імперії з назвою «СРСР» і народження держави з назвою «Україна» змушує західних і східних сусідів уважніше придивлятися до нас, щоб зрозуміти, чого очікувати від нас і чи варто мати з нами справу. Тому, думаю, читачам будуть цікаві деякі несподівані думки, висловлені українцем з діаспори, професором-політологом з Бішопського університету (Канада) Іваном Мигулем у розмові з вашим кореспондентом. Тим більше, що спостереження нашого гостя дещо розбіжні з проголошеним лідерами нової України курсом на духовну Європу.

— У нас виникло багато політичних партій. Спочатку виник Рух як альтернатива компартії, потім розгалузився на національні, ліберальні, соціальні напрямки...

— Тут немає жодної політичної партії.

— Що ж є?

— Групи, в яких мають спільні думки, — дуже маленькі групи. Найближче до партії — колишня комуністична і Рух.

— Чи грає класовий підхід якусь роль у створенні сучасних партій і як ви взагалі ставитеся до поняття «клас»?

— Це один з факторів. У нормальних суспільствах партії або віддзеркалюють певне поділення населення (класові, етнічні, релігійні ознаки), або перетинають всі ці аспекти. Скажімо, у Європі після другої світової війни соціал-демократія еволюціонувала від оборони вузьких робітничих інтересів до партій, які важко відрізнити від ліберальних, християнсько-демократичних — інакше б вони не вигравали на виборах. Для інших потреб — класових — є профспілки.

— Чим досягається перемога на виборах?

— Якнайменше ідеологізованою програмою, яка підходила б кожному: якість життя, внутрішня політика. За зовнішню політику голосують одиниці. Тобто політичний центр. 2, 3, 4 партії — все залежить від виборчої системи. Якщо є пропорційне представництво, партій буде більше, є можливість існування крайньо правих і крайньо лівих. Якщо виборча система англійська — крайні зникають і мусять пристосовуватися до великих партій. Справа в тому, що в деяких англомовних країнах існує система, за якої партія, яка набирає більшість голосів, керує парламентом. Такий принцип дає можливість позбавитися конфліктів, небажаного і непотрібного тертя. Це нецікаво, неромантично для інтелектуалів Східної Європи, які змушені будуть пристосовуватися до лідера партії. Загалом це не інтелектуали у західному розумінні. У Східній Європі той, хто мав 2 класи освіти, уже міг бути інтелігентом. Тобто інтелігенція — менш освічена, менш розвинена порівняно з інтелектуалами Заходу. Та й немає на Заході такого поняття, як інтелігенція. Релігійні відмінності також відчутні. Папська революція X століття, яка започаткувала раціональне ставлення до Бога, дала витоки католицизму, протестантизму. У Східній Україні та Росії панує православна віра, якій чуже раціонально-скептичне ставлення до цінностей. Тут Бога можна відчути лише серцем, а вся література православних країн — суцільне обурення несправедливим станом речей.

— Отже, відносити Україну до Європи — помилка?

— Тут є ілюзія, що Україна швидко стане західною країною. Такого не буде. Тут багато людей, які вважають себе лівими і які насправді — консерватори.

— Кого ви маєте на увазі?

— Тих, хто представляє себе як соціалісти. Насправді вони відкидають розум, вірять в емоції, вважають, що людина має щось робити для народу. Цей романтизм близький до народництва.

— Але ж і праві у нас — романтики?

— Так. Але це — нормально. Так у всьому світі. Але тут романтики — ліві. Починаючи з леністів.

— Це — продовження православних традицій?

— Так. Обурення — нераціональний спосіб мислення.

— Ви не вперше в Україні, отже, дещо бачили. Ваш прогноз розвитку суспільно-політичного життя у нас?

— Це залежатиме від підходів. Якщо виходити з ліберальних засад і до певної міри соціалізму, то має бути громадянське суспільство, і якщо громадянське суспільство виникне — буде нормальний розвій політичних партій, вони віддзеркалюватимуть громадянське суспільство...

— У нас багато говорять про громадянське суспільство, але мало знають про нього. Багато плутанини...

— Тут змішують поняття. Тут можна почути від тих, хто називає себе консерваторами, про громадянське суспільство. Для консервативної думки це — анафема. Для західного демократа громадянське суспільство не існує. Це хвороба, вигадка лібералів. А тут фактично консерватори говорять про необхідність створення ліберального суспільства. Що є на мою думку? Багато плутанини щодо людини, людської натури, суспільства, економіки, держави. Люди зібрали звідти одне, звідси інше і називають себе: я — ліберал, я — соціаліст, я — консерватор... Нічого злого в тому нема. Але на Заході людина стає лібералом чи консерватором природним шляхом і не замислюється, чому — бо не зацікавлена тими засадами. Спитаєш — не знає. Це східна традиція, коли людина повинна знати свою ідеологію і відповідно до цих засад діяти...

Громадянське суспільство — термін, який виник у 1889 році. Окрім молодого Маркса його ніхто не використовував. Тут мало читають молодого Маркса.

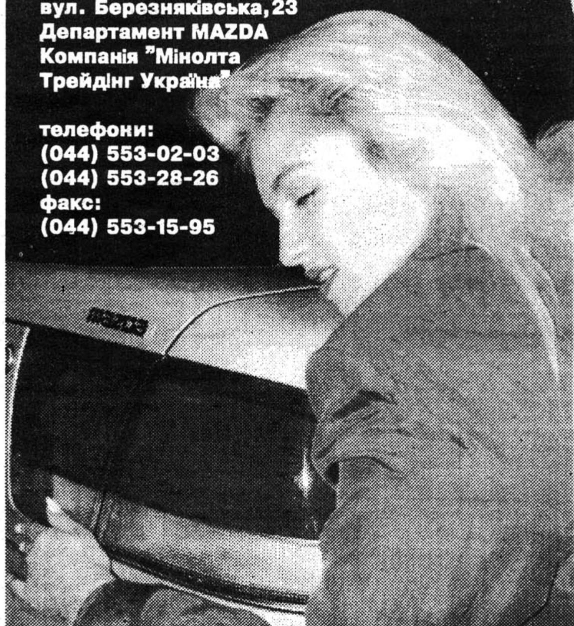
— Тут узагалі мало читають. Точніше, небагато людей, які багато читають.

— Можливо... Там — дискусія: що таке економіка, що таке політика. Крім того, є громадянське суспільство, яке зв'язує надбудову з базисом. Там, власне, є класи, суспільні інтереси. Це — нормальне суспільство. За тоталітаризму або якобинського лібералізму між державою і людиною громадянське суспільство вважають за непотрібне. Воно і було знищене у країнах народної демократії. Але в Україні і Росії воно мало швидко відродитися. Хоча не впевнений, чи було воно в Україні у XVIII—XIX століттях — я для цього замало знаю.

— Схоже, таки не було. Принаймні, де Кюстін його не знайшов у 1839 році у миколаївській Росії. Можливо, його ніколи у нас не буде у європейському розумінні?

— Не треба ніколи брати за кінцеву мету західноєвропейську модель: вона може не відповідати потребам. Для прикладу візьміть Росію. Хто займався економікою? Держава. Завжди. Отже, повна приватизація в Україні — абсурд. Он у Сингапурі майже все націоналізоване, державне — і чудово функціонує. Що стосується України, з висновками я не поспішав би: ми мало знаємо про неї.

Вів розмову Костянтин ПАРИШКУРА.

Ми — українці

ЗА БРОНЗОЮ ДЕКЛАРАЦІЙ

сучасна Росія продовжує ленінсько-сталінську національну політику КПРС, особливо стосовно українців

Українська всесвітня координаційна рада звернулася до Президента України Л. Кравчука, Голови Верховної Ради України І. Плюща і Прем'єр-міністра України Л. Кучми з відкритим листом, в якому настійно закликає скоригувати зовнішню політику України таким чином, щоб у ній нарешті знайшов належне місце захист прав українців, що проживають на територіях сусідніх країн, в СНД, особливо в Росії.

Нашій державі, зазначено в листі, вже час підтримати українців у близькому закордонні насамперед з тієї причини, що вони зазнають там постійної, часто жорстокої дискримінації, яка дедалі зростає насамперед через пасивність і навіть байдужість державної влади їхньої історичної батьківщини до долі своїх синів і дочок за межами України.

Чи не найупослідженіше становище українців — у Російській Федерації. Це стосується передовсім тих частин українського етносу, які споконвічно проживали або були першими на території нинішніх російських Вороніжчини, Стародубщини, Бєлгородської та Липецької областей, на Кубані (Краснодарський край), Ставрополлі, у Приураллі, Поволжі, в Сибіру, на Далекому Сході. Позбавлення їх прав на рідну мову, національну освіту і культуру, періодику, навіть на національність (примусова заміна етнічної приналежності в паспортах і фальсифікація під час переписів населення), розпочате і розгорнуте терористичним більшовицьким режимом, триває і сьогодні. Послідовна дискримінація застосовується і до тих українців, яких у тоталітарному СРСР навмисне, «централізовано» посилали працювати в різні регіони Росії — їх свідомо відтинають, відгороджують від рідної мови і культури, прагнучи остаточно і безповоротно денаціоналізувати.

Українці в Росії — явище особливе. Більш як триста років Росія підносила до рангу своєї державної політики винищення українства — етнічне, культурне, політичне, економічне, духовне і фізичне. Україна ж ніколи не забороняла в себе російську мову, газети, театри, школи. Нині Російська Федерація створює собі на міжнародній арені імідж постімперської демократичної держави. Отож Україна, наголошено в листі, зобов'язана ставити питання, щоб Росія не лише декларувала, а й демонструвала свою демократичність і в СНД, в тому числі й щодо дотримання прав людини, зокрема українців.

Справді материнське піклування про запити і потреби росіян в Україні не зустрічає паритетного цивільного розуміння офіційною Росією, не спонукає її подібно ж, або хоч терпимо, ставитися навзаєм до українців на своїй території. Не можна й близько порівнювати можливості росіян розвивати свою культуру в Україні з можливостями українців бодай найменшою мірою зберігати свою національну автентичність у Росії. Адже наші земляки від Мурманська до Камчатки не мають ані шкіл, ані газет, ані театрів, ані телепрограм, де б лунала українська мова.

Застосовуючи подвійний стандарт у ставленні до захисту росіян в інших країнах СНД, в тому числі й в Україні, російські власті одбуваються відмовкою, ніби українці в Росії не виявляють бажання задовольняти свої національно-культурні потреби. Так, зазначено в листі, російські українці поводяться скромно, висувають помірковані, коректні вимоги, не мають у Росії українських політичних, а тим більше сепаратистських партій і рухів, номенклатурних кланів — на відміну від росіян в Україні. Але твердження про їхню національну пасивність не відповідають дійсності, вони прикривають також факт насильницького позбавлення українців їхніх етнічних прав. В часи відносного державного сприяння в Російській Федерації (чи принаймні при відсутності опору властей) в 1930—31 роках у Нижньоволзькому краї діяли 429 українських шкіл, у яких навчалося 46 тисяч учнів і працювало 1,5 тисячі вчителів, було відкрито кілька агро- і педтехнікумів, український відділ в індустріальному інституті. В Далекосхідному краї наприкінці 1929 року було 1076 початкових українських шкіл (52,5 тисячі дітей), а також 219 середніх шкіл (8,8 тисячі дітей). Понад 1000 українських шкіл працювало в 1931 році у Північнокавказькому краї, розпочав роботу український педагогічний інститут ім. М. Скрипника в Краснодарі. Обласні українські газети виходили у Воронежі, Хабаровську, Саратові, Ростові-на-Дону, Самарі, а також багато районних. Українські журнали випускалися в Саратові, Краснодарі, Ростові-на-Дону, Москві. В середині 20-х років у Москві існувало українське видавництво «СіМ». Лише у видавництвах Північнокавказького краю в 1931 році було випущено 149 назв українських книг тиражем майже один мільйон примірників, а на 1932 рік планувався їх тираж майже 5 мільйонів примірників. Навіть до 1917 р. працювали українські театри в різних містах від Петербурга до Владивостока, українські бібліотеки. Ці та інші духовні здобутки українства, що й далі буйно розвивалися в західній діаспорі, у Росії були жорстоко і невблаганно витоптані, а українська інтелігенція фізично винищена у подальші роки.

Після того як патріотична громадськість України провела минулого року в Києві Конгрес українців з країн СНД і Всесвітній форум українців, на території колишнього СРСР почали активно з'являтися українські національно-культурні товариства, що спростовує зловмисні вигадки про якусь особливу схильність українців розчинюватися і денаціоналізуватися в іноетнічних середовищах і засвідчує, що лише жорстоким насильством і репресіями вдавалося притлумити на якийсь час їхню національну гідність і самосвідомість. Нині в Росії діє близько 60 українських товариств, і добре помітно тенденцію до їх збільшення. Об'єднуючись і організовуючись, українці в Росії виявляють тверду волю до національного виживання у несприятливому, а найчастіше агресивному етнічному середовищі. Як життєво невідкладні постають перед ними складні, нерідко безвихідні проблеми реанімації національної мови, культури, освіти, інформації, українського громадянства, а також повернення на рідну землю, чого бажають сотні тисяч українців, зокрема офіцери, які становлять значний відсоток у російській армії. Російські центральні та місцеві власті у кращому разі залишаються абсолютно байдужими до невід'ємних людських прав і потреб українців, що показово виявляється у ставленні до них в самій столиці РФ Москві, де українців налічується кілька сот тисяч. Немає й натяку на те, щоб Росія мала намір віддати українцям свій політико-моральний борг або щоб її увага до національно-культурних, життєвих потреб української меншини стала схожою на державне опікування РФ росіянами в Україні. Мусимо констатувати, що демократична Росія продовжує ленінсько-сталінську національну політику КПРС, що призвела до згубних наслідків планетарного масштабу, підриває основи існування самої Росії.

Українська всесвітня координаційна рада закликає Президента, Верховну Раду, уряд України повернутися обличчям до українців у Росії, в СНД, сформулювати стратегію і тактику всебічної політичної, економічної, культурно-освітньої, інформаційної, моральної підтримки і допомоги їм, захисту інтересів українців на міждержавному та міжнародно-світовому рівні включно з ООН та НБСЄ, як це робить Росія. Не злічити всіх конкретних питань юридичного, матеріального, організаційного характеру в цій доленосній для України справі, які вже давно вимагають свого розв'язання. Першими вимогами у міждержавних відносинах України і Росії, на думку авторів листа, мають бути: офіційне визнання українців найчисленнішою з національних меншин РФ; у місцях масового компактного проживання українців у РФ відкрити мережу державних і громадсько-державних освітніх і культурних центрів; ознайомлення державно-громадських офіційних делегацій з України з становищем українців у різних регіонах Росії. Пропонується також не гаючи часу розробити державну програму України, спрямовану на захист невід'ємних людських прав і свобод українців у Росії та інших країнах СНД згідно з усталеними міжнародними нормами. Українська всесвітня координаційна рада готова взяти щонайактивнішу участь у цій діяльності державних структур.

Кримінальний тиждень

МАЮТЬ ГРАНАТИ І ЧИМ ЇХ МЕТАТИ...

Минулого тижня розкрито 257 тяжких контрольних злочинів, у тому числі 72 вбивства, 69 випадків завдання тяжких тілесних ушкоджень, що призвели до смерті, 31 зґвалтування, 25 розбійних нападів, 61 пограбування і 9 крадіжок державного та особистого майна у великих розмірах. Викрито і знешкоджено 14 злочинних груп. У затриманих вилучено 4 гранатомети, автомат, 2 гвинтівки, 5 пістолетів, 6 гранат, обріз та майже 3 тисячі патронів до різної зброї. Розшукано і повернуто власникам 8 автомашин.

ФАЛЬШИВОМОНЕТНИКИ ДОЇЗДИЛИСЯ...

У ході розслідування кримінальної справи за фактом виявлення у Львівському «Промінвестбанку» 300 фальшивих купюр по 1 (одній) тисячі карбованців, які надійшли з кас залізничного вокзалу, затримано тих, хто збував фальшиві гроші. Двоє з них — нероби. Вжито заходів до виявлення місця виготовлення підроблених грошей.

КОРДОН НЕ ПЕРЕТНУЛИ

На автомобільному переході Державного кордону «Ужгород—автостанція» прикордонники спільно з митниками затримали громадян Словацької Республіки Сидора Мирослава та Джантова Любомира — водіїв вантажної автомашини. Вони намагалися нелегально вивезти за межі України 80 громадян Пакистану та В'єтнаму (75 чоловіків та 5 жінок). Водії пояснили, що під час завантаження на одній з баз у Києві троє невідомих, погрожуючи зброєю, змусили взяти в автомашини згаданих громадян, за що передали 2,5 тисячі доларів США, і контролювали їх рух до кордону.

ДИТЯЧІ ЗАБАВИ... ЗІ ЗБРОЄЮ

14 липня о 20 годині 30 хвилин у селі Волохів Яр Чугуївського району Харківської області неповнолітні Ткачов Олександр та Кухно Іван (1983, 1982 р. н.) кинули в багаття невстановлений вибухонебезпечний предмет. Внаслідок вибуху, що стався, підлітки загинули.

А в Одесі, співробітники міліції затримали двох учнів 10 класу Харківської середньої школи № 165, які приїхали до міста-героя на відпочинок. У школярів вилучено автомат АК-74, 21 патрон.

ЗОЛОТО ПІД НОГАМИ

Треба тільки вміти його взяти. Що це так, можуть засвідчити співробітники міліції Криму. Саме тут затримано начальника Феодосійської дільниці складання гр. М. та одного з інженерів центрального науково-дослідного інституту «Гідроприлад» гр. Б., які протягом цього року за місцем роботи викрали прилади і деталі, що містять золото. Деталі з вмістом 215 грамів золота вилучено, у затриманих описали майно на загальну суму близько мільйона карбованців.

Станіслав КОЛДУНЕНКО, начальник прес-центру МВС України.

Колектив Секретаріату Верховної Ради України висловлює глибоке співчуття відповідальному працівникові Секретаріату М. О. Хоцькому у зв'язку з тяжкою втратою — смертю його матері

Парасковії Йосипівни.

Колектив Міністерства юстиції України з глибоким сумом сповіщає про передчасну смерть колишнього відповідального працівника — головного спеціаліста міністерства, ветерана праці, інваліда Великої Вітчизняної війни

КАЛЕНСЬКОГО Бориса Олександровича

і висловлює співчуття рідним та близьким покійного.

ЧАСТУВАЛИ ГОСТЕЙ ШТУТГАРТА

На світовій виставці в Штутгарті (ФРН) завершилися Дні української культури

Свого часу «Голос України» повідомляв про хід будівництва українських об'єктів на виставці, участь у якій беруть 40 країн світу і вражають гостей шедеврами архітектурно-ландшафтного мистецтва. Полтавщина репрезентує державу типовою селянською садибою з розкішним садом, мальвами і чорнобривцями. За таке садово-квіткове розмаїття слід завдячити вченим-біологам Полтавського державного сільськогосподарського інституту.

Упродовж тижня учасників та відвідувачів виставки зачарував гурт артистів Полтавської обласної філармонії — ансамбль «Чураївна», народна артистка України, лауреат Державної премії імені Т. Шевченка Раїса Кириченко, ансамблі «Полтава», «Краяни», народний хор Полтавського державного педагогічного інституту.

Павло КАРНАУХ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 789.249.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311136.

1, 4, 5, 6 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».